

DZIRKSTELLE

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS KRUSTPILS RAJONA KOMITEJAS
UN RAJONA DARBAĻAUZU DEPUTATU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 50 (1582) 11. gads

Trešdien, 1960. gada 27. aprīlī

Maksā 15 kap.

Attēlā: sarkanos kaklaus jaunajiem pionieriem apsien LLKJS rajona komitejas instruktore b. Putane.

V. I. Leņinu un viņa mācību, — svinīgajā mītiņā teica Krustpils 1. vidusskolas pioniere Klimoviča. — Esmu priecīga, ka mūsu organizācija papildinās ar jauniem un centīgiem skolēniem.

— Apsveicu jūs divkārtos svētkos, — jaunos pionierus uzrunāja Krustpils septiņgadīgās skolas oktobrēne Baturova, — rādiet paraugu mācībā. Arī mēs gribam visu zināt un jums sekosim.

— Esiet tādi kā Leņins! — aicināja Krustpils 2. vidusskolas skolotāja b. Čurakova. Viens pēc otra apņēmības un labu novēlējumu pilnus vārdus teica pionieri, oktobrēni un komjaunieši. Svinīgais brīdis pie Leņina pieminekļa ilgi paliks atmiņā.

Kolhoza laudis atceras Vladimiru Iljiču

Pirms dažām dienām Savienas ciema tautas namā pulcējās Leņina kopsaimniecības laudis. Svinīgo sēdi, kas bija veltīta V. I. Leņina dzimšanas dienas atcerei, ievadīja ciema izpildu komitejas priekšsēdētāja b. Lidaka isa uzruna. Referātu par Vladimira Iljiča dzīvi un revolucionāro darbību nolasīja Latvijas PSR Zinātņu popularizēšanas biedrības lektore b. Strode. Pēc tam klātesošie noskatījās kinofilmu «V. I. Leņins 1918. gadā».

I. Kalējs

Maija svētkus sagaidot

Līvānu spirta rūpnīcas kolektīvs pirmā ceturkšņa ražošanas plānu izpildīja par 101,1 procentu. Pazeminot produkcijas pašizmaksu par 0,9 procentiem, trijos mēnešos ekonomēti 33 tūkstoš rubļu. Lietderīgi izmantojot elektrodzīnējus un apgaismojumu, ietaupīts 9000 kilovatstundu elektroenerģijas.

Sociālistiskajā sacensībā starp visām trijām brigādēm cēlies darba ražīgums. Ik mēnesi brigādes uzņemas saistības, cinās par to izpildi un mēneša beigās apspriež rezultātus. Brigādei, kas uzvarējusi, pasniedz ceļojošo sarkano vimpeli. Visus trīs mēnešus to saņēma tehnologa b. Steinberga brigāde, kas ceturkšņa plānu izpildīja par 125 procentiem.

A. Parņenkovs,
rūpnīcas partijas
pirmorganizācijas sekretārs

Klausieties visi vietējās radio pārraidēs katru pirmdien un ceturtdien no pulksten 19.20 līdz 19.45.

22. APRILIS — diena, kas cilvēcei deva Vladimiru Iljiču Leņinu, ir tuva pasaules tautām, bet it sevišķi padomju zemes ļaudīm. Piekdien svētku rotā bija tērpta arī Krustpils pilsēta. Uz galvenās ielas izveidojās gara gājēju kolona, kas ar karogiem un ziediem devās pie Leņina pieminekļa pilsētas parkā. Tie bija skolu jaunieši, kas, pildot Leņina novēlējumus, mācās un aug par komunistiskās sabiedrības jaunajiem cēlājiem.

Sirsniņi viņus uzrunāja LLKJS rajona komitejas sekretārs b. Osipovs.

Ik gadu šajā dienā atskan jauno leņiniešu — pionieru svinīgais solījums. Leņina dibinātajā pionieru organizācijā šoreiz iestājās 60 Krustpils 1. un 2. vidusskolas, Krustpils, Zilānu un Sūnu septiņgadīgo skolu audzēkņi.

— Ar katru dienu kļūst lielāks to bērnu un darbaļaužu skaits, kas iepazīst

Skaisti uzposta bija Atašienes vidusskolas zāle 22. aprīlī. Uz skatuves fona V. I. Leņina ģimete un gadu skaitļi 1870. — 1960. Kad ieradās viesi, svinīgi izskanēja PSRS un republikas himnas, zāle ienesa skolas karogu. Apsveikuma vārdus teica skolas direktors b. Vasiļjevs.

Atskatoties uz paveikto, b. Vasiļjevs minēja daudzu čaklu darba darītāju vārdus, izsniedza Goda rakstus. Vēlējumu mācīties tā, kā mācījās Leņins, nodeva rajona tautas izglītības nodaļas vadītājs b. Lustiks. Apsveikuma vārdus deviņiem jaunajiem komjauniešiem, kas saņēma biedru kartes, teica skolotāja b. Ozolāne.

Pēc svinīgā akta notika

A. Kauliņa

Pie Leņina pieminekļa

Svinīgajā mītiņā pie Leņina pieminekļa komjaunatnes biedru kartes saņēma vairāki Krustpils 1. vidusskolas audzēkņi.

Attēlā: LLKJS RK sekretārs b. Osipovs apsveic un komjaunatnes biedru karti izsniedz 7. klases audzēknim Jevgeņijam Antonovam.

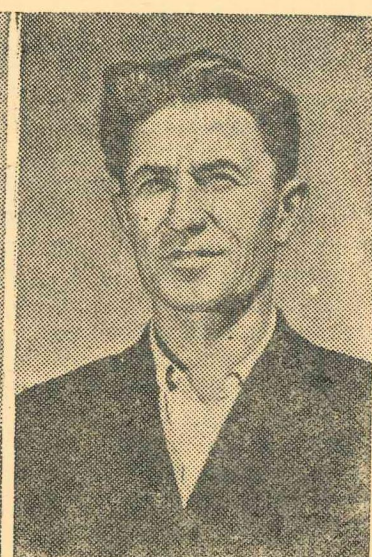
J. Pakalna teksts un foto

MĪLOTO VADONI PIEMINOT

pionieru līnija. Arī pionieru saime papildinājas ar daudziem jauniem biedriem.

Skolā ir izveidojusies skaista tradīcija, — sākot skolu un citos svinīgos gadījumos, atcerēties kritušos varoņus. Todien nolika vainagus uz varoņu kapiem. Pēc tam skolēni atgriezās skolā un skandināja Dziesmu svētku dziesmas. Sirsnīgus aplausus izpelnījās daiļlasītāji un Nārtas četrgadīgās skolas mazie dejotāji. Skolotāju kolektīvs kopā ar skolēniem izrādīja Vigantes pedagogisko sonāti «Palmas zaļo vienmēr».

SEPTIŅGADES VAROŅI

Septiņgades pirmajā gada Sociālistiskā Darba Varoņa goda nosaukumu izpelnījās cūkkopji Jaroslavs Čižs, Tatjana Perešivko, Antons Bārtulis. Rakstu par viņu darbu «Cilvēki ar ērgļa spārniem», lasiet 2. lappusē.

TASS fotohronika

PADOMJU CELTniecība

Padomju Latvijas

XX gadadienu sagaidot

Deputāti spriež,
kā sagaidīt
lielo gadadienu

Kā godam sagaidīt mūsu padomju republikas 20. gadadienu, par to nesen sesijā sprieda Sāvienas ciema deputāti. Viņi varēja atzīmēt, ka daudz kas jau padarīts. Darbojas jauktais koris dirigenta b. Spalvas vadībā. Nodarbības notiek arī deju kolektīvā, tāpat rosīgi strādā dramatiskā pulciņa dalībnieki.

Lieli uzdevumi jāveic fermās un tīrumos. Leņina kop-saimniecības laudis šogad apņēmušies no katras govys izslaukt 3200 kg piena, uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes ražot 55 cnt gaļas un 345 cnt piena. Lai apņemšanos īstenotu, daudz jāpadara jau līdz gadadienai. Jāpilda saistības, jāuzpoš lauku sētas, jāizdailo ciema centrs un jāapkopj Lielajā Tēviņas karā kritušo kapi. Darba pilnas rokas arī deputātiem, jo jāuzlabo ciema padomes pastāvīgo komisiju darbs, jāorganizē un jāveda sociālistiskā sacensība.

Debatēs runāja bb. Genģeris, Elmeris, Saulone. Rajona padomes deputāts b. Brutāns pastāstīja par rajona padomes sesijas lēmumiem. Sesijā apstiprināja komisiju, kas atbildīga par gatavošanos republikas 20. gadadienai.

E. Atvars

GODA NOSAUKUMS
izcīnīts

KRUSTPILS cukurfabrikas normēšanas kantarī sapulcējās visi mehāniskās darbnīcas laudis, lai pārrunātu, apspriestu jaunas saistības un iekļautos sacensībā par komunistiskā darba trieciennieka nosaukuma iegūšanu. Kā jau komunisti un centīgs strādnieks, pirmais vārdu lūdza virpotājs b. Petrovs.

— Darba ražīguma ziņā mēs nekad neatpaliksim, — runājot par jaunajām saistībām, viņš teica, — būsim par paraugu arī kvalifikācijas celšanā un sadzīvē. Es iesaistos šajā sacensībā.

Biedram Petrovam sekoja daudzi — elektrīkis Zvaigzne, atslēdznieks Skaubītis, elektrometinātājs Trapiņš un citi.

Izpildīt normas ne mazāk par 110%, gatavot tikai augstas kvalitātes produkciju, apgūt otru profesiju, savā darbā ieviest pirmrindnieku metodes, celt kvalifikāciju, iesniegt ne mazāk kā trīs racionalizācijas priekšlikumus, būt par paraugu darbā un sadzīvē — tādas saistības parakstīja arī fabrikas veterāns virpotājs Rūdolfs Rautiņš.

Par darbu nav ko runāt, Rautiņam ir zelta rokas, kas devušas ne vienu vien izgudrojumu un uzlabojumu darbnīcā. Bet par saistību pēdējā punkta izpildi šaubījās daudzi. Visi taču zināja, ka prasīgais virpotājs tomēr mil iedzert. Bet kā nu būs tagad? Nopietni nācās padomāt pašam virpotājam.

— Bija jāatturas, — vienkārši paskaidro b. Rautiņš. — Tagad atzīstu, ka iedzeršana jāatmet būs pavisam.

Ja agrāk viņš daudz nereaģēja uz aizrādījumiem par iedzeršanu, tad šoreiz sapra-

ta bez sevišķām lekcijām. Citi sacensības biedri taču rādīja paraugu, un atpalikt no biedriem nav Rūdolfa Rautiņa raksturā. Šajā pašā darbnīcā, kur pavadīts gandrīz pus mūžs, par virpotājiem viņš apmācījis ap divdesmit cilvēku. Petrovs, Tkačovs un citi cukurfabrikas virpotāji bija veterāna mācekļi. Par virpotājiem cukurfabrikas mehāniskajā darbnīcā tāpat viņš iemācīja arī savus dēlus Evaldu un Rihardu.

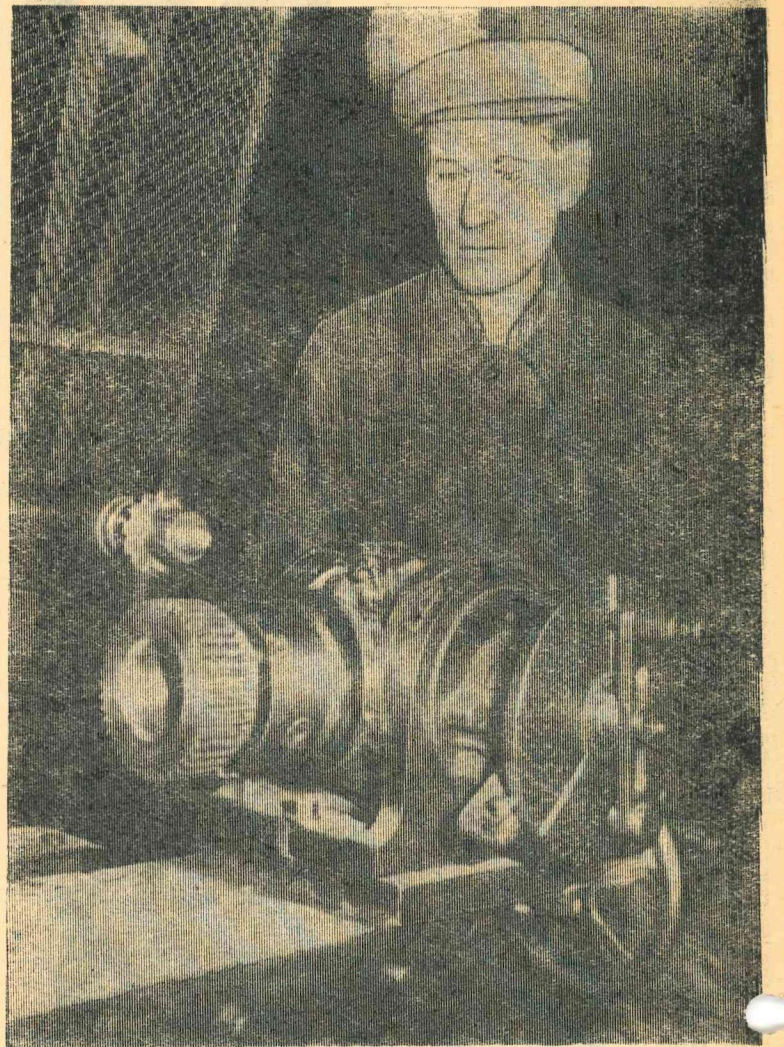
— Kā sokas ar normu izpildi?

— Strādājam, bet normu izpilde redzama, lūk, tur, — un virpotājs norāda uz sacensības rezultātu plāksni, kur darbnīcas strādnieku sarakstā Rautiņa uzvārds minēts kā pirmais. 230 procenti — tāda ir viņa izstrāde aizvadītajā mēnesī. Petrovs no viņa atpalicis tikai par 5% un ieņem otro vietu.

Lai gan virpošanā iegūta augstākā kategorija, apgūtas arī atslēdznieka un metinātāja profesijas, tomēr kvalifikācijas celšanā vecais meistars pārspēj pat vienu otru jaunekli un no grāmatām nešķiras arī 50 gadu vecumā. Viņš sevišķi interesējas par jaunajām virpām un uzlabojumiem. Tehnisko literatūru no Rīgas piesūta dēls Evalds.

— Zināt vairāk nekad nav par sliktu, — saka b. Rautiņš.

Tieši plašās zināšanas un ilggadīgā prakse palīdzēja viņam konstruēt jaunu frēzmašīnu. Izņemot sadales galvu, viss paša izgudrots un pagatavots. Dažāda izmēra zobratu, kurus agrāk vajadzēja iepirkt, tagad biedrs

Attēlā: cukurfabrikas komunistiskā darba trieciennieks Rūdolfs Rautiņš pie paškonstruētās frēzmašīnas.

Rautiņš pats gatavo uz vietas.

— Un kā vēl gatavo! — par viņa darbu ļoti atzinīgi izteicās fabrikas arodbiedrības vietējās komitejas priekšsēdētājs b. Zemītis. — Rautiņa gatavotie reduktora zobratu katlu mājā kalpo daudz ilgāk nekā standarta ražojums.

Rūdolfs Rautiņš nesen izbūvēja urbi un kalnu slīpejamo aparātu, uz darbāgaldā uzmontējot divas asis ar slīpripām un pārkārtojot pārnesumu. Par šo racionalizācijas priekšlikumu virpotājam pateicīgi visi darbnīcas strād-

nieki, jo tas atvieglo darbu.

Mehāniskā darbnīca ir svarīgs cukurfabrikas ražošanas iecirknis, kur vairāki strādnieki godam izpelnījuši komunistiskā darba trieciennieka nosaukumu. Arodbiedrības vietējās komitejas sēdē to nesen piešķīra bb. Rautiņam, Petrovam, Zvaigzņem, Skaubītim un Trapiņam. Jāpiebilst, ka daži biedri komunistiskajā sacensībā līdz galam neizturēja tāpēc, ka negribēja ievērot prasītās sadzīves normas un nemācījās.

K. Dreimaņa teksts un foto

Cilvēki ar ērgļa spārniem

Lauksaimniecības darbaļaužu cīņa par lētas gaļas ražošanas palielināšanu, ko uzsāka Sociālistiskā Darba Varoņi J. Čižs, A. Bārtulis un T. Perešivko, vēršas plašumā.

Mums ne tikai pirms termiņa — līdz 1963. gadam jāizpilda septiņgades uzdevumi: jāsarāžo 16 miljoni tonnu gaļas, bet arī jādod 4—5 miljoni tonnu papildus, virs septiņgades uzdevuma. Šo uzdevumu izvirzījis PSKP CK 1959. gada decembra plēnums. Partija norādīja arī, kas darāms, lai šo uzdevumu veiktu: nepieciešams mobilizēt iekšējās rezerves, mācīties to no pirmrindniekiem, no Darba Varoņiem.

Sim partijas padomam jau seko simtiem saimniecību un tūkstošiem lopkopju. Cīņā par septiņgades izpildi viņi drosmīgi iznākuši priekšējās pozīcijās un cenšas iespējami ātrāk veikt noteiktos uzdevumus. Katru dienu te viens, te otrs, te trešais no sacensības sācējiem ziņo Dzimtenei par saviem sasniegumiem darbā.

Padomju lauku izcilu darbu un rīcību pie mums mēdz salīdzināt ar ērgļa — stiprā un lepnā putna drosmīgo, straujo un augsto lidojumu. Nikita Sergejevičs Hruščovs PSKP

CK 1959. gada decembra plēnumā par Līvovas apgabala cūkkopi izteicās ļoti zīmīgi un sirsnīgi: «Viņa uzvārds Čižs (latviski — ķīvulis), bet lidojums kā ērglim!»

Jā, mūsu Darba Varoņi, patiešām ir cilvēki, kas meklē un domā. Viņi ir neatlaidīgi, drosmīgi, ciešos draugos ar zinātnei, netaupa pūles rūpēs par to, lai mūsu Dzimtene kļūtu vēl bagātāka un skaistāka. Divdesmit gadus vecā Taņa Perešivko aizvadītajā gadā nobaroja 20—76 cūkas — tikpat daudz, cik parasti nobaro 50—60 cūkkopji, strādājot ar vecajām metodēm. Daudz gaļas nodeva valstij arī citi izcilie cūkkopji.

Cūkas izaudzēt un nobarot vēl tomēr nav viss. Svarīgi, lai gaļa būtu lēta. J. Čižam viena centnera cūkgaļas ražošana izmaksāja 224 rubļus. Šogad viņš apņēmis nodot valstij pirms termiņa, līdz Lielās Oktobra revolūcijas 43. gadskārtai, vienu tūkstoši centneru cūkgaļas un viena centnera dzīvsvāra pieauguma pašizmaksu samazināt līdz 180 — 200 rubļiem. Divu mēnešu laikā valsts no viņa jau

sāņēmusi 254 centnerus gaļas.

Septiņgades pirmrindnieku darbā ir daudz kopēja, kas pieņemams gandrīz vai katrā mūsu zemes saimniecībā un ko var izmantot lielam lielais vairākums kolhozu un padomju saimniecību lopkopju.

Cūku turēšana
bez aizgaldiem

Daudzi cūkkopji redz, kā darbu cūku kūti traucē aizgaldi: kūti var izvietot maz cūku, aizgaldus grūti iztīrīt, daudz darba jāpatērē barības izdalīšanai. Bet kā te lai mehānizē darbus? Un te nu radās jaunais: «Prom aizgaldus!» Un cūku kūti uzreiz kļuva daudz brīvāk, vairāk telpas: vienā un tai pašā platībā var izvietot 3—5 reizes vairāk cūku. Kūti sadalīja sekcijās un katrā izvietoja pa 100 — 150 pēc svara un vecuma vienādu dzīvnieku, norobežoja pastaigu laukumiņus. Cūkas ieguva «brīvību», dienas lielāko daļu sāka pavadīt svaigā gaisā. No tā palielinās ēstgriba un dzīvnieki ātrāk aug. Uzturēties telpās tos

piespiež tikai aukstums un lietus vai sniegs. Cūku kūti iekārtoja automātisko dzirdināšanu cūku grupām, barības galdus automātiskai ēdināšanai ar sauso barību un siles sulīgās barības izēdināšanai.

Šie jauninājumi dod daudz. J. Čižs nu spēja tikt galā ar desmit cilvēku darbu, tāpēc, ka, cūkas turot bez aizgaldiem, daudz vieglāk iztīrīt kūti un izdalīt barību. Palīgā nāca mehānizācija. Darba ražīgums pieauga četr- un piekārt.

Vēl labākus rezultātus saņiedz to saimniecību lopkopji, kurās iespējas uzbūvēt speciālu nobarošanas nodaļu. Piemēram, Saratovas apgabala Romanovkas rajona padomju saimniecībā «Iskra» Lūbova Sevidova un Mihails Konigins jaunā plašā cūku kūti, kur visi cūku kopšanas un turēšanas procesi mehānizēti, apņēmušies šogad divatā nobarot 8.600 cūku un nodot valstij ne mazāk kā 7.500 centneru gaļas. Patreiz viņi nobaro pirmo grupu — 2.800 cūkas.

Tātad cūku brīva turēšana,

bez aizgaldiem ir pirmais svarīgais priekšnoteikums cūkgaļas ražošanas palielināšanai.

Lēta barība

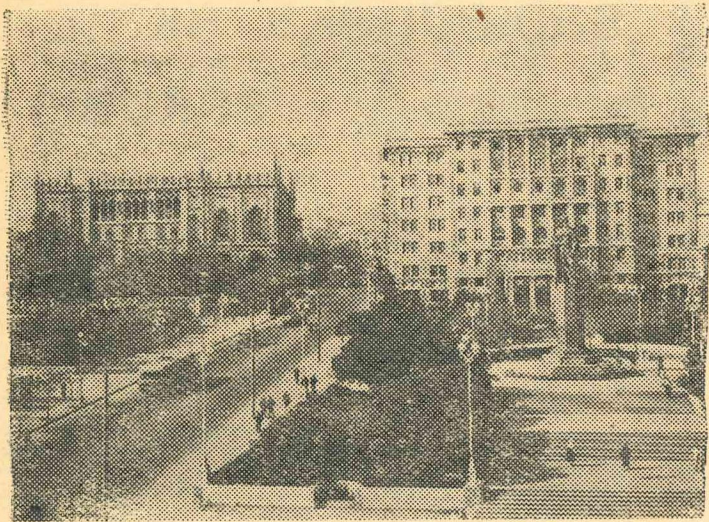
Kā zināms, barības izmaksas sastāda aptuveni divas trešdaļas no cūkgaļas pašizmaksas. Tātad, lai iegūtu lētu gaļu, vispirms jāsamazina izdevumi par barību, tomēr jānodrošina 400 — 800 gramu liels dzīvsvāra pieaugums diennaktī. Kā tad panākt, lai cūkas varētu ēdināt labi un lēti?

Labs cūkkopis tagad ir kļuvis arī par labu ekonomistu. Nosakot barības devas cūku ēdināšanai, viņš aprēķina katru barības līdzekļa vērtību, cenšas izmantot pašā saimniecībā esošo lopbarību, meklē iespēju aizstāt dārgu barības līdzekli ar lētāku. Daudzi cūkkopji cenšas ietaupīt uz spēkbarību, kuras parasti nepietiek un kura, lai gan tās barības vērtība visaugstākā, tomēr ir padārga. Piemēram, J. Čižs daļu spēkbarības aizvieto ar siena miltiem (no lucernas un āboliņa siena). Visnotaļ vērtīgas plašumā kukurūzas izēdināšana, it īpaši ar vālitēm un dzeltengatavības stadijā. Barējoši un lēti!

(Nobeigums nākošajā numurā)

PADOMJU AZERBAIDŽĀNA

TĪRĪBU PILSĒTĀ

Attēlā: Azerbaidžānas PSR galvaspilsēta Baku. Nizami laukums. TASS fotohronika

Par godu 1. Maijam

Pirmsmaija sociālistiskā sacensība par darba lauku starptautiskās solidaritātes dienas cienīgu sagaidīšanu radījusi visu profesiju strādnieku, inženiertehnisko darbinieku un kalpotāju jaunu darba pacilitību. Paaugstinātās sociālistiskās saistības pirms termiņa izpildījuši vairāk nekā 35 uzņēmumu kolektīvi. Cildenajā sacensībā par rajona labāko rūpniecības uzņēmumu, apkopojot pirmā ceturksņa rezultātus un pirmssvētku saistību izpildi, uzvarēja Pļaviņu kaļķakmens laužu kolektīvs (direktors b. Podolņijs, partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Palčmanis, arodbiedrības vietējās komitejas priekšsēdētājs b. Vitols). Rajona rūpniecības uzņēmumu vidū šim kolektīvam piešķirta pirmā vieta, rajona izpildkomitejas un partijas rajona komitejas ceļojošais Saikanais karogs.

Kaļķakmens laužu strādnieki, inženiertehniskie un pārējie darbinieki strādājuši godam. Mehānizējot darbietilpīgos procesus un ražošanā ieviešot pirmrindnieku meto-

des un racionalizācijas priekšlikumus, pirmā ceturksņa plāns kopprodukcijā izpildīts par 131 procentu. Ievērojami pieaudzis darba ražīgums. Plānotais uzdevums šajā ziņā izpildīts par 116 procentiem. Pirms termiņa veikts arī aprīļa ražošanas plāns, un ietaupīti valsts līdzekļi.

Otro un trešo vietu uzņēmumu sacensībā izcīnīja Kūku un Līvānu kūdras fabriku, Ziemeļaustrumu elektrisko tīklu un Pļaviņu pienotavas kolektīvi. Maija demonstrantu kolonas pirmajās rindās var iet cukurfabrikas un 30. autotransporta kantora strādnieki, kas guvuši labus panākumus un pirms termiņa izpildījuši aprīļa mēneša plānus. Par savu saistību izpildi tāpat ziņo arī Līvānu stikla fabrikas, spirta rūpnīcas un citi kolektīvi. Vairāk nekā 500 pirmrindnieku pirmsmaija sacensībā izpelnījušies augstu atzinību — viņu ģimenes ievietos uzņēmumu Goda plaksnēs, bet V. Nikitins, J. Anaņjevs, P. Pēternieks, P. Trapiņš, N. Kudrjašovs un citi ierakstīti rajona Goda plaksnē un apbalvoti ar Goda rakstiem un naudas prēmijām.

V. Borisenko,
LKP RK instruktors

Pārskats

par rajona vietējās rūpniecības uzņēmumu ražošanas plānu izpildi pirmajā ceturksnī.

Uzņēmuma nosaukums	Kopprodukcijas plāna izpilde procentos	Darba ražīguma plāna izpilde procentos
Pļaviņu kaļķakmens laužu	131	116,1
Kūku kūdras fabrika	131	108,6
Pļaviņu pienotava	131	122,1
Līvānu kūdras fabrika	123	120,9
Līvānu gaļas pārstr. uzņēm.	119	118,6
Līvānu stikla fabrika	118	119,3
Sāvienas pienotava	117	109,6
Ziemeļaustrumu elektr. tīkli	112	115,4
Odzenas-Vietalvas pienotava	109	108,9
Krustpils cukurfabrika	108	106,8
Gaļas kombināts	106	109
Rūpniecības	106	105
42. tipogrāfija	102	111
Līvānu spirta rūpnīca	101	109,1
Kalsnavas spirta rūpnīca	101	107,1
Krustpils pienotava	100	96,4
Kalsnavas pienotava	93	93,2
Atašienes pienotava	93	93,1
Krustpils ķieģeļu fabrika	88	68,8
Līvānu pienotava	87	87
Patērētāju biedrību savienība	79	—

28. aprīlī aprit 40 gadi, kopš Azerbaidžānā nodibināta padomju vara.

○ Pirmsrevolūcijas Azerbaidžānā ievēda no ārienes gandrīz visu nepieciešamo rūpniecības produkciju, ieskaitot pat petrolejas lampas. Padomju Azerbaidžānā tagad eksportē uz daudzām Eiropas, Āzijas, Āfrikas un Amerikas valstīm vairāk nekā 260 dažādus rūpniecības produkcijas izstrādājumus, tajā skaitā naftas iekārtas, viengabala metāla caurules, alumīniju, sintētisko kaučuku, zīdus, paklājus, kokvilnas audumus un citu.

○ Līdz revolūcijai vairāk nekā 90 procentu Azerbaidžānas iedzīvotāju bija analfabēti. Šodien republikā mācās katrs ceturtais cilvēks. No tūkstoš iedzīvotājiem 21 ir augstākā un 261 vidējā izglītība. Salīdzinot ar 1914. gadu, azerbaidžāņu skolnieku skaits vispārīgglītības skolās palielinājies 20 reizes, bet skolnieču — vairāk nekā 90 reizes!

○ Republikā ir Zinātņu akadēmija, universitāte, desmitiem augstākās mācību iestāžu un tehnikumu, kinostudija, deviņi teātri. Tajā pašā laikā, kad Turcijā, piemēram, nav savas nacionālās operas, Azerbaidžānā ar Ļeņina ordeni apbalvotais M. Ahundova vārdā nosauktais Akadēmiskais teātris jau sen pazīstams ar saviem augsti mākslinieciskajiem nacionālajiem uzdevumiem.

Cukuru ražo virs plāna

Stājoties Ļeņina dienu sardzē, cukurfabrikas kolektīvs apņēmis cukura ražošanas četru mēnešu plānu izpildīt līdz 22. aprīlim. Uzņemtas saistības godam veiktas.

Līdz Pirmā Maija svētkiem fabrikas strādnieki virsplānā saražos 1300 — 1500 t baltā cukura.

V. Zemītis

Kukurūzas sēklas gatavosim sējai

Lai iegūtu augstu kukurūzas ražu vispirms sējai rūpīgi jāgatavo sēklas materiāls.

Kalibrēšana. Kukurūzas sēklas mūsu republika saņem no Padomju Savienības dienvidu apgabaliem. Tās lielāko tiesu jau ir izkultas un kalibrētas, bet ja tas vēl nav paveikts, tad sēklas jākalibrē turpat saimniecībā.

Šim nolūkam izmantojamās graudu tīrāmās mašīnas OS-1, OS-3, OSM-3, VS-2, kā arī parastās vējāmās mašīnas ar attiecīgiem sietu komplektiem. Kalibrējot videji vēlino un vēlino šķirņu kukurūzas graudus, sējai piemērotākie ir graudi ar 9—10 un 8—9 mm platumu un 5—6,3 mm un 3,5—5 mm biezumu. Šo frakciju graudi sējai izmantojami vispirms. Tikai izsējot kalibrētu izlīdzinātu sēklu, panāksim vienmērīgu izsēju un sadīgšanu. Tad, sējot ar līgzdu sējmašīnu, nebūs tukšu līgzdu.

Dīgtspējas pārbaude.

Saņemtais kukurūzas sēklas materiāls uzglabājams sausā, labi vēdinātā telpā un pirms sējas katrā ziņā jāpārbauda tā dīgtspēja. Neilgi pirms sējas izdarīta dīgtspējas pārbaude dod iespēju precīzi noteikt izsējamās sēklas daudzumu un novērst gadījumus, kad bojāta sēklas materiāla daļa kukurūzas sējuma biezībā ir zem normālās, kā rezultātā iegūst zemas ražas.

Sēklas kodināšana.

Kodināšanai sevišķi liela nozīme tad, ja kukurūzu sēj agri, kad augsnē vēl nav pietiekami iesilusi, vai arī kad pēc sējas 2—3 nedēļas iestājas vēsāks laiks. Šajā periodā ķīmiskie preparāti pasargā sēklu no dažādu sēnīšu iedarbības, kas atrodas kā uz graudiem, tā augsnē. Kad pēc sējas iestājas vēsāks laiks, kukurūza, sevišķi Zemgales zonas māla augsnēs, stipri cieš no dīgstu puves. Dīgstu puves, melnplaukas un citu sēnīšu ierosi-

Kas gan nevēlētos savu pilsetu redzēt skaisti uzpostu? Iedzīvotāju ierosme kārtības un tīrības uzturēšanā nav noliedzama. No viņu vidus ievēlēti un sagatavoti sabiedriskie sanitārie pilnvarotie. Darbojas arī sanitāri epidemioloģiskā stacija, un tomēr Krustpils pilsēta joprojām ir netīra.

Visvairāk šeit vainojami namu pārvaldnieki, kuri neļūst atbildību par sanitāro stāvokli savu pārvalžu teritorijā. Vairāku gadu laikā pirmās namu pārvaldes pārvaldnieks b. Ozoliņš nav varējis iekārtot atkritumu tvertnes Rīgas ielā Nr. 172, 200, 204, Kokneses ielā Nr. 2, Krasta ielā Nr. 35, 37, 51, 83, 85 un citur. Namu pārvaldnieki nodod komunālo uzņēmumu kombinātam pieteikumus par atkritumu izvešanu tikai tad, kad tos iedzīvotāji «apber» ar sūdzībām. Piemēram, otrās namu pārvaldes teritorijā Jēkabpils ielā, Kārļa Marksa ielā Nr. 48, 50 un citur atkritumu kalni pagalmos krājas jau no iepriekšējā gada vasaras. Tikai pēc naudas soda uzlikšanas pārvaldnieks b. Sļivinskis sāka rīkoties un arī tad vēl bez īstas pārliecības, ka tas ietilpst tieši viņa pienākumos. Tikai pēc naudas soda par tīrību atgādās arī ķieģeļu fabrikas komandants.

Remonta un celtniecības kantora priekšnieks b. Zaiko pēc remontu pabeigšanas nerūpējas par būvgružu aizvešanu. Tā Rīgas ielā Nr. 141 pēc aptiekas remonta atkritumi atstāti apbrīnošanai.

Ipatnēja tīrības izpratne ir

cukurfabrikas administrācijai. Šis uzņēmums atkritumus neved vis uz pilsētas izgāztuvi, bet uz Daugavmalu (!).

Lai gan ar Latvijas PSR Ministru Padomes lēmumu rajona pilsētas jau ar 1953. gadu bija jāpārkārto uz plānveidīgo regulāro aptīrīšanu, lai gan par šo jautājumu ik gadu rajona izpildu komiteja pieņem lēmumus, tomēr regulāras un plānveidīgas aptīrīšanas Krustpili kā nav, tā nav. Tai sīvi pretojas komunālo uzņēmumu kombināta direktors b. Strazdiņš, kaut gan atzīst, ka īsā laika sprīdī esot grūti izvest ziemas «uzkrājumus». Biedru Strazdiņu atbalsta vietējās saimniecības nodaļa, kas neprasa rajona izpildu komitejas lēmumu stingru izpildi.

Namu pārvaldnieki ļoti maz uzmanības veltī atkritumu tvertņu dezinfekcijai, aizbaidinoties ar līdzekļu trūkumu. Viņi ignorē patiesību, ka mūsu savairošanās nav patikama nevien no estētiskā, bet arī no veselības aizsardzības viedokļa.

Lai mūsu pilsēta kļūtu tīra un skaista, savu nostāju jāmaina kā vietējās saimniecības nodaļai, tā komunālo uzņēmumu kombināta vadītājiem.

Namu pārvaldniekiem jāklūst par savas teritorijas saimniekiem un reizē jā rūpējas par sanitārā stāvokļa uzlabošanu.

I. Kārklīņa,

rajona galvenā ārsta vietniece
sanitāri pretepidēmiskajā darbā

raža pieauga par 71 centneru, bet vālišu raža — par 30 centneriem caurmērā uz 1 hektāru.

Apstrāde ar mikroelementiem izdarāma šādi: lai iegūtu 0,1% šķīdumu (vara vitriola vai mangāna hlorīda), 10 gramus mikroelementu šķīdina 10 litros ūdens, bet lai iegūtu 0,01% šķīdumu attiecīgi jāņem 1 grams vielas uz 10 litriem ūdens. Ar šo šķīduma daudzumu, izmantojot leikannu vai miglotāju, apsmidzina 100 kg kukurūzas sēklu. Pēc tam sēklas apžāvē un kodina ar granzānu vai apstrāda ar heksahlorānu. Dzintarskābi ņem 1,7 gramus uz 100 litriem ūdens un šajā šķīdumā ar 18 grādu temperatūru kukurūzas sēklas mērcē 3 stundas.

Sēklu norūdīšana. Lai

kukurūza būtu izturīgāka pret aukstumu un sausinātu tās veģetācijas periodu, sēklas norūdāmas ar mainīgām temperatūrām. To dara šādi: sēklas vispirms pārmaiņus 12 stundas diedzē aukstumā — 1, — 2 grādi temperatūrā un atkal tikpat ilgi 15—20 grādu C temperatūrā. Tā sēklas diedzē 15—20 dienas. Siltumā sēklas dīgļā šūnas aug, bet aukstumā augšana tiek kavēta, šūnas norūdās. Ja norūdīšana izdarīta pareizi, tad sēklas neizskatās uzbriedušas.

Tāpat zināmus pozitīvus rezultātus dod sēklu mērcēšana karstā ūdenī, ierovizācija un apstrāde ar ultravioletiem stariem. Apstarošanai izmantojamās PRK—7 tipa dzīvsudraba — kvarca lampas. Apstarošana ar ultravioletiem stariem palielina par 8—10% kukurūzas sēklu dīdību laukā.

Ļoti svarīgi jau laikus iegādāties vajadzīgo daudzumu kukurūzas sēklu un ķīmikālijas kā sēklu kodināšanai, tā nezāļu apkarošanai. Ja visas kukurūzas sējumu platības tiks apsētas ar augstvērtīgu, labi sagatavotu sēklu, būs sperts svarīgs solis augstu šīs vērtīgās kultūras ražu izaudzēšanai.

O. Uptiis,

LLA Pēterlauku izmēģinājumu stacijas zinātniskais līdzstrādnieks

REPUBLIKAS LIELĀKAJĀ JAUNCELTNĒ

Rīgas dzelzceļa mezglā ik dienas pienāk desmitiem preču un pasažieru vilcienu. Salīdzinot ar 1939. gadu, vilcienu kustība ir kļuvusi daudzārt dzīvāka, bet pasažieru skaits dubultojies. Vecā Rīgas stacija, kas uzbūvēta apmēram pirms simt gadiem, kļuva par šauru milzīgajam pasažieru pieplūdumam. Tas jo sevišķi liels vasaras mēnešos. Vajadzēja sākt domāt par jaunas stacijas būvi.

Jaunās Rīgas stacijas projektu izstrādāja Leningradā. Būvdarbi sākās 1958. gadā. Rīgas stacijas jaunbūve pašlaik ir viena no lielākajām jaunceltnēm republikā. Lai varētu uzcelt jaunos korpusus, bija jānojauc vairākas vecas ēkas Suvorova ielā, kur izveidojās plašs laukums.

Celtnieki jau pabeiguši galvenās ēkas korpusu un tagad sprāgi strādā tā iekšienē.

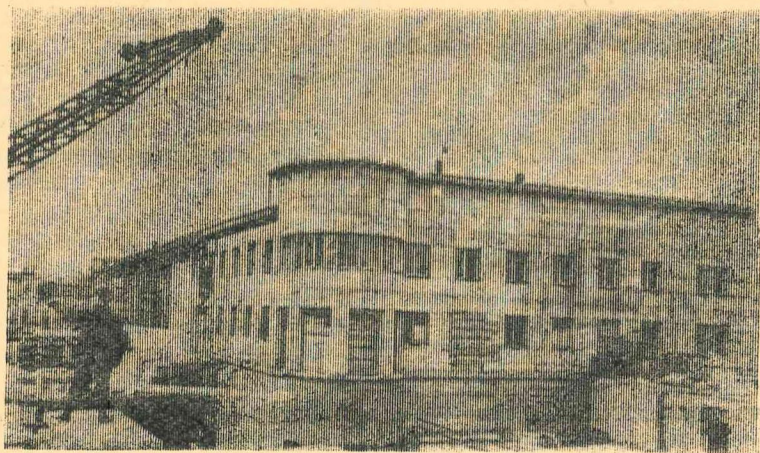
Plašās zālēs un istabās pilnā sparā rit iekšējās apdares darbi un sanitārās tehnikas ierīču montāža. Blakus galvenajam korpusam sāk pacelties divstāvu ēka piepilsētas vilcienu pasažieriem, kur atradīsies 13 kases. Celtnieki izbūvē tuneli, pa kuru transportieris piegādās bagāžu un pastu.

Pa augstā uzbēruma slieidēm virzās celtnis ar 15 tonnu celtspeļu. Tā vadītājs Nikolajs Abrosimovs nospiež sviru, celtnis paceļ smagu plāksni, un novieto uz tunela augšējās platformas, (skat. 1. attēlu). Tur montē dzelzs armatūras karkasu.

Jaunbūvē nodarbināti ap 300 Baltijas transporta celtnieciņš tresta 5. un 6. iecirkņa strādnieki. Galvenajam korpusam ir 4 stāvi. Katrā no tiem strādā apmetēji, marmora plāksņu licēji, sanitārie tehnikā un krāsotāji. Ēkas fasādi vēl klāj sastatnes. Izrādās, ka tā visā 12 metru augstumā būs no stikla.

Ēkas iekšējo apdari līdzās Latvijas būvstrādniekiem veic arī 901. speciālā celtnieciņas vilciena kolektīvs, kas ieradies no Maskavas. Šā kolektīva strādnieki izklāj kāpnes un ēkas sienas ar skaistām marmora plāksnēm sniega baltumā. Šā darba lietpratējiem un meistariem L. Mazurikam un P. Katinam ir liela prakse. Viņi strādājuši Maskavas universitātes zāļu un daudzgu metropolitenā staciju apdarē.

Kāda tad īsti būs stacijas galvenā ēka? Tai būs divas plašas

uzgaidāmās zāles pasažieriem, vestibils, divas zāles kasēm, kur varēs iegādāties biļetes uz piepilsētas un tālsatiksmes vilcieniem. Speciālās istabas ar vannu un dušu paredzētas mātēm ar bērniem. Būs arī speciāla rotaļu istaba bērniem. Stacijā daudz paligtelpu bufetēm, kioskiem, dažādām pakalpojumu darbnīcām, frizētavai un citām pasažieru vajadzībām. Griestī, sienas un kolonas izklātas ar baltu un melnu marmoru, apmales segs alumīnija detaļas, daudzus logus krāsojums ieturēs patikamos, priecīgos toņos.

Stacijā paredzēts uzstādīt speciālus aparātus. Tos darbinās elektronu skaitļotājam mašīnas, kuras vadīs programma. Šie aparāti automātiski informēs pasažierus par vilcienu pienākšanu un atiešanu. Blakus galvenajam korpusam celtnieki pasta ēku.

Plašā frontē darbi izvērsti stacijas ēkai piegulošajā laukumā, kur strādā ekskavatori, buldozeri un citi mehānismi. Tie izārda nojaukto ēku pagrābu mūrus un nolīdzina zemi. Ceļu un tiltu būvniecības tresta pirmā iecirkņa kolektīvam šī laikā jāizvāc un jāpārveido ap 30 tūkstoš kubikmetru zemes. Visu milzīgo laukumu noasfaltēs. Zemes vešanā ik dienas nodarbina līdz 40 pašizgāzējas automašīnas.

Celtnieki strādā ar entuziasmu. Rīgas stacijas pirmo kārtu viņi apņēmušies nodot ekspluatācijā līdz Padomju Latvijas XX gadsimkā. Celtnieki nežēlo spēkus, lai savu solījumu godam izpildītu.

J. Mušins,
LTA reportieris

Lai šale jauni meži

Mežrūpniecības darbinieku uzdevums ir domāt nevien par kokmateriālu sagatavošanas plāna izpildi, bet arī par mežu atjaunošanu un kopšanu.

Vislielākais kopšanas ciršu plāns šogad jāveic Kokneses mežniecībai — 219 ha, Pļaviņu — 167 ha un Vestienas — 146 ha mežniecībām.

Darbam kopšanas cirtēs organizēs mazās kompleksās brigādes uz benzīna motorzāģa «Družba» bāzes. Koksni pievedīs vai nu ar zirgiem, vai ar ritenraktoriem.

Šī gada otrajā ceturksnī jāiesēj 82 ha un jāiestāda 268 ha jaunu mežu, bet meža kultūras jāapkopj 2500 ha platībā. Šeit lielu darbu jāveic Vestienas mežniecībai, kurai jāiesēj un jāiestāda 73 ha jauno mežu. Pļaviņu mežniecībā šis darbs jāizdara 50 ha platībā.

Turpmāk vairāk uzmanības veltīs arī mežu meliorācijai: grāvju remontam, tiltu būvei, stādāudzētavu un kokskolu ierīkošanai. Paredzēts uzņemt mežu tehniku sētas, mežniecības un to apkārtni, izveidojot apstādījumus un dzīvžogus. Līdz šim grūtības radīja stādāmā materiāla sagāde. Lai nokārtotu šo jautājumu, mežniecība šogad ierīkos dzīvžogu stādu un puķu audzētavu 3 ha platībā.

J. Aboliņš,
Kokneses MRS
inženieris-normētājs

Ugunsdzēsības sabiedriskā skate sākusies

Rajona izpildkomiteja, pamatojoties uz Latvijas PSR Ministru Padomes lēmumu, uzdevusi visiem pilsētu un ciemu izpildkomiteju priekšsēdētājiem, kolhozu, padomju saimniecību, MMS un citu organizāciju vadītājiem laikā no 18. aprīļa līdz 1. augustam organizēt rajona tautas saimniecības objektu ugunsdrošības sabiedrisko skati. Šim nolūkam radīta komisija rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieka b. Čukstes vadībā. Uz objektiem saimniecībās jāsauc vietējās komisijas, kas, ievērojot katras saimniecības specifiskos apstākļus, izstrādātu un sastādītu ugunsdrošības pasākumu plānus. Tos jāapstiprina saimniecību vadītājiem, un pasākumu izpildei jāiedala nepieciešamie materiāli, līdzekļi un transports.

Ugunsdrošības skates laikā sevišķi jā rūpējas, lai sakārtotu apkurināšanas ierīces, elektroinstalāciju, izremontētu un celtu jaunus ugunsdzēsības depo (šķūņus), ūdenskrātuves, zibēnno vadītājus, kinokameras utt. Tāpat ar attiecīgām vielām jāapstrādā lopkopības fermu pārsegumi un jumtu koka konstrukcijas, bet lielākajās novietnēs jāizstrādā evakuācijas plāni. Darbnieku, fermu un noliktuvi apkārtne jāuzpoš, novācot grūžus. Šie objekti jāapgādā ar ugunsdzēsības rīkiem, un tie jāpārbauda. Skates laikā plaši jāizvērs masu izskaidrošanas darbs.

Minēto pasākumu izpilde ir obligāta, jo tikai tad varēs ievērojami samazināt ugunsgrēku gadījumus. Diemžēl, cilvē-

ku neuzmanības un nevēlīgas rīcības dēļ dažreiz aiziet bojā daudzas materiālas vērtības. Piemēram, Vietalvas ciemā pilsones Bites saimniecībā nodega dēļu šķūnis tikai tāpēc, ka neuzmanīgi rīkojās ar vēlukturi. Nekārtīgas elektroinstalācijas dēļ šķūnis ar sienu un salmiem nodega Lēņina kolhozā. Tādi un līdzīgi nelaimes gadījumi notika Ezeriņu, Staru, Rožkalnu ciemos, kolhozos «Lēņina karogs», Staļina, kā arī Mežāres padomju saimniecībā un citur. Lauksaimniecības arteļos «Daugava», «Lēņina karogs», Atašienes padomju saimniecībā pie lopu novietņu sienām glabājas rupjā barība, bet tajā pašā laikā ugunsdzēsības piederumu nav.

Sabiedriskās skates rezultāti jāapkopo pilsētu un atsevišķu saimniecību komisijām un līdz 15. augustam jāiesniedz rajona komisijai, kas noteiks skates uzvarētājus. Pilsētai, ciemam, kolhozam, kas skatē iegūs pirmo vietu, izsniegs naudas summu 1000 rubļu apmērā labāko ugunsdrošības pasākumu izpildītāju prēmīšanai tānī skaitā saimniecību vadītāju un ugunsdzēsēju kpcu priekšnieku prēmīšanai. Otrās vietas ieguvējam saimniecībai paredzēta 800 rubļu naudas prēmija. N. Šackihs,

rajona vecākais
ugunsdzēsības inspektors

PATEICIBA

Sirsniņi pateicos visiem, kas mani atcerējās astoņdesmitajā dzimšanas un sešdesmitajā darba gadsimtā.

J. Stūrītis,
skolotājs pensionārs

Šodien Krustpilī «SILVA»

27. aprīlī Daugavpils Valsts mūzikāli dramatiskā teātra kolektīvs Krustpilī izrādīs savu jauniestudēto uzvedumu I. Kalmana opereti «Silva» (režisors KPFSR Nopelniem bagātais skatuves mākslinieks I. Kolesa).

Izrādē piedalās aktieri: M. Kosogorova (Silva), O. Gerds (Ed-

vins), M. Orlova (Edvina māte), V. Saligins (Edvina tēvs), V. Sevkajuks (Bonis), V. Voročkina (Stasija), LPSR Nopelniem bagātais skatuves mākslinieks N. Farinovskis, aktieri N. Osmolovskis, N. Prozors, A. Kacijajevs un citi.

G. Pogodins,
teātra aktieris

Kokneses MRS
inženieris-normētājs

FELETONS

Strādāja Kalsnavas pienotavā divi meistari: sviesta meistars Herberts Viļčuks un grāmatvedības meistars Alfrēds Lediņš. Abi, kā saka, sviestu ēda, naudu bāza kabatās. Kolhoznieki gan brīnījās, kāpēc tās kopu govīs sākušās dot tik aplami liesu pienu. Neviensam prātā neienāca, ka bez visa cita tur vainojami arī rukši. Viļčuka četriem barokļiem muguras lūmēt lūmēja, bet pienotavā bija pavisam pie pieci desmiti tādu brenguļu. Dzīve darboņiem kļuva tik salda un rožaina kā zemeņu ievārijums. Kilograms sviesta tam, kilograms šam — likās, ka viss būs bez atbalsim. Bet te pēkšņi kā pērkona spēriens

Ne vienmēr runcim krējuma pods

no skaidrām debesīm — revīzija! Atklājās labojumi pirm-dokumentos. Liefā nonāca prokuratūrā un tur konstatēja, ka, labojot dokumentos piena tauku saturu, sviesta veidā piesavināta produkcija 7513 rubļu vērtībā. Savu vārdu teica tautas tiesa. Grāmatvedības meistarū Alfrēdu Lediņu atbrīvoja no darba. Nelīdzēja sūdzības, ko viņš sūtīja pat pašam PSRS ģenerālprokuratoram. Augstākā tiesa apstiprināja rajona tautas tiesas lēmumu. Viens meistars «nozie-dēja».

Otrs — Viļčuks — tiesājas vēl šodien. Lai gan viņa atbrīvošanai piekritusi gan Daugavpils piena un sviesta ražošanas kombināta arodkomiteja, gan darba strīdu komisija, tomēr sviesta meistars tic, ka kāds apžēlosies un atcels administrācijas pavēli, izmaksājot atlīdzību par piespiedu darba kavēšanu. Bet te nu jāsaprot: ne jau vienmēr runcim krējuma pods.

Katram skaidrs, ka tādu meistarū pie ķēnes laist nevar. To labi saprot arī pats Viļčuks. Lai atbrīvotos pienota-

vas direktoram, tas kopā ar Lediņu fabricē sūdzības gan uz sava, gan citu vārda. Bez panākumiem «cietēja» lieta ceļo no tiesas uz tiesu. To aizstāv pa divi advokāti uzreiz, bet velti.

Jājautā, kur Lediņš, dzīvojot veselu gadu bezdarbībā, un Viļčuks, kas nestrādā kopš pērnā gada septembra, ņem naudu aizstāvjiem un iztikai. It sevišķi jābrīnās par Herbertu Viļčuku dzīvojot bezdarbībā, apgādāt sevi, sievu, māti un trīs skolēnus — tā jau ir meistarība, jo, cik zināms, par sūdzību sacerēšanu neviens viņam nemaksā.

Un vēl viena neskaidra lieta: cik ilgi abi «vecmeistari» aizņems dienesta dzīvokļus. Kas attiecas un Alfrēdu Lediņu, tad viņam izeja ļoti vienkārša. Cilvēks mūža plaukumā ar Stāmerienas lauksaimniecības tehnikuma diplomu un jaunākā agronoma tiesībām darbu un dzīvokli atradīs jebkurā kolhozā.

Nedaudz grūtāk ir ar Herbertu Viļčuku. Nekādas speciālas izglītības viņam nav. Ir vienīgi pieredze nepatiesu sūdzību fabricēšanā. Diemžēl,

tādus «specus» nekur necieš. Bet arī Kalsnavas pienotavā viņam nav vietas. Jo vairāk tāpēc, ka no Viļčuka dzīvokļa ir vienīgā pieeja pienotavas ūdens apgādes sistēmai...

Nesen sviestam parādījās naftas produktu piegarša, lai gan nevienā krejotavā iekšdedzes dzinēju nav. Kaut ko konkrētu apgalvot grūti, bet domāt var visādi. Tāpēc jāpanāk, lai dienesta dzīvokli nodotu jaunajam sviesta meistaram, kas ir atbildīgs par produkcijas kvalitāti.

Un visbeidzot — Kalsnavas ciema izpildu komitejai nopietni jāpadomā, vai ciema teritorijā lietderīgi atstāt cilvēkus, kas izvairās no sabiedriski derīga darba un pārtiek no nezināmiem līdzekļiem. Runcus pie krējuma ķēnes taču turēt nevar. J. Jods

Redaktora v. P. Veips

Krustpils stacijas restorāns (bijušās stacijas telpās) 29. un 30. aprīlī rīko konditorejas izstrādājumu

IZSTĀDI PĀRDOŠANU.

Pirmssvētku dienās Krustpils pirts darbosies: piektdien, 29. aprīlī, no plkst. 12 līdz 21 un sestdien, 30. aprīlī, no plkst. 7 līdz 21.